

รายงานส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การแก้ไขปัญหากลไกการล้าชงในเครื่องจักร
ริมทางโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
ของสำนักงานเขตสะพานสูง

จัดทำโดย นายปัญญา ดาดีน
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่งานรักษาความสะอาดชำนาญงาน
สังกัด ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตสะพานสูง

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๘
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

๑. หัวข้อ การแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างว่างเปล่าริมทางโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานเขตสะพานสูง

๒. ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีความสำคัญทั้งเมืองหลวงและเมืองที่เป็นศูนย์กลางของประเทศในทุกด้าน เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้ผู้คนจากพื้นที่อื่น รวมถึงแรงงานต่างด้าวอพยพเข้ามาหางานทำ ส่งผลให้จำนวนประชากรแฝงเพิ่มขึ้น จากการศึกษาจำนวนประชากรของกรุงเทพมหานครของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า ในปี ๒๕๕๗ มีประชากรทั้งหมด ๑๐,๖๘๒,๐๒๖ คน และในปี ๒๕๗๓ จะมีประชากรเพิ่มขึ้นเป็น ๑๓,๐๘๗,๘๑๒ คนเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อการเกิดปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มมากขึ้นรวมทั้งลักษณะหรือประเภทของมูลฝอยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้นและลักษณะการใช้ชีวิตประจำวันเปลี่ยนแปลงไป

เพื่อเตรียมรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งปริมาณมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นและประเภทของมูลฝอยที่เปลี่ยนไปจึงเป็นสิ่งที่ทำให้กรุงเทพมหานครต้องมีการวางแผนบริหารจัดการมูลฝอยอย่างมีประสิทธิภาพและนำไปใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดที่สอดคล้องกับนโยบายในระดับประเทศและระดับสากล จากสถิติกรุงเทพมหานครมีมูลฝอย ๑๐,๕๖๔ ตัน/วัน ในปี ๒๕๖๒ เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๒ ที่มีปริมาณมูลฝอย ๘,๗๘๘ ตัน/วันทำให้ทราบว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาปริมาณมูลฝอยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๖.๐๘

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน “เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ประกอบไปด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์ ได้ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการจัดการมูลฝอย โดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการมูลฝอยตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต มีการจัดทำแผนการบริหารจัดการมูลฝอยในระดับจังหวัดและระดับท้องถิ่น การรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการร่วมลงทุนของภาคเอกชนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการมูลฝอย การลดปริมาณการผลิตมูลฝอยและคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด การแปรรูปขยะมูลฝอยเป็นพลังงาน การออกกฎหมายและมาตรการจัดการของเสียอันตรายชุมชนเช่นเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ มีการควบคุมแหล่งรับกำจัดของเสียอันตรายจากชุมชน ควบคุมการขนส่งของเสียอันตรายจากอุตสาหกรรม สร้างวินัยคนในชาติเพื่อการจัดการขยะอย่างยั่งยืนโดยให้ความรู้ปลูกจิตสำนึก และสร้างความตระหนักให้ประชาชน นักเรียน เยาวชน ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการบริหารจัดการมูลฝอย โดยใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย ทบทวนเกณฑ์การเก็บค่าธรรมเนียมการจัดการมูลฝอย บังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๔) ที่มีแนวทางเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่การเป็นสังคมปลอดขยะ (Zero Waste Society) โดยวางแผนบนแนวคิดหลักการ ๓Rs คือ มุ่งเน้นการลดการเกิดมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดการนำของกลับมาใช้ซ้ำและใช้ประโยชน์ใหม่

กรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญกำหนดนโยบายการจัดการมูลฝอยที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยการลดปริมาณมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดและนำกลับมาใช้ใหม่ จะเห็นได้จากแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน โดยยุทธศาสตร์ด้านที่ ๑ มหานครปลอดภัย มิติที่ ๑.๑ ปลอดภัยพิช เป้าหมายที่ ๑.๑.๒ กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีการบริหารจัดการมูลฝอยและของเสียอันตรายด้วยแนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) ด้วยการนำกลับมาใช้ใหม่และทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดในส่วนที่เหลือด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิผล

สำนักงานเขตสะพานสูง มีพื้นที่ ๒๘.๑๒๘ ตารางกิโลเมตร สภาพพื้นที่เป็นเขตที่มีวิถีสังคมแบบผสมผสาน ระหว่างสังคมชนบทและสังคมเมือง ด้วยเหตุนี้เขตสะพานสูงจึงมีพื้นที่ที่เป็นที่ดินว่างเปล่า ทั้งที่เป็นของส่วนราชการอื่น รวมถึงที่ดินว่างเปล่าของเอกชนอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ว่างริมถนนสายหลัก สายรอง และตรอก ซอยต่างๆ ที่ขาดการดูแลเอาใจใส่จากเจ้าของที่ดินปล่อยปละละเลย ให้เกิดความสกปรก รกร้าง รวมถึงการลักลอบนำขยะมาทิ้ง เกิดเป็นสาเหตุสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิตและเป็นอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของประชาชน นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ปัญหาเพลิงไหม้จากการเผาขยะในพื้นที่โล่ง ก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ รวมถึงความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและภูมิทัศน์ไม่สวยงามของพื้นที่

ปัจจุบัน สภาพอากาศในกรุงเทพมหานครและสถานการณ์ฝุ่นละอองขนาดเล็ก P.M.๒.๕ มีผลกระทบต่อประชาชนค่อนข้างสูง จึงได้จัดทำโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในที่รกร้างว่างเปล่าริมทางพื้นที่เขตสะพานสูง

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างว่างเปล่าริมถนนสายหลัก สายรอง ตรอก ซอยต่างๆ ในพื้นที่เขตสะพานสูงด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม

๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพื่อเมืองสะอาดมีสุขลักษณะที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔. เป้าหมาย

จัดทำแนวทางการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างว่างเปล่าริมถนนสายหลัก สายรอง ตรอก ซอยต่างๆ ในพื้นที่เขตสะพานสูง ด้วยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในสังคม

๕. แนวคิด / หลักการที่ใช้ในการศึกษา

๕.๑ การบริหารจัดการภาครัฐ

การบริหารจัดการภาครัฐจะเป็นลักษณะของการบริหารและการจัดการองค์การ ขนาดใหญ่ อย่างมีแบบแผนหรือเป็นการบริหารและการจัดการแบบระบบราชการ ซึ่ง Max Weber ได้เสนอแนวคิดเรื่องการจัดองค์การแบบระบบราชการ หรือ Bureaucracy ว่าเป็นวิธีการจัดองค์การที่สามารถทำให้การดำเนินงานขององค์การมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีอื่นใด การที่จะให้การ บริหารงานของรัฐ

มีประสิทธิภาพสูงสุดได้จะต้องมีการจัดระบบการบริหารภายในหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามแบบระบบราชการ ซึ่งการจัดองค์การแบบระบบราชการตามแนวคิดของเวเบอร์ เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในนามของระบบราชการแบบอุดมคติหรือแบบบริสุทธิ์นั้น (ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ณ อยุธยา, ๒๕๔๒: ๕๓-๕๗)

๕.๒ หลักการบริหารแบบบูรณาการ

การบริหารงานเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งต่อการดำเนินงานของทุก ๆ องค์กร ทั้งนี้ เพราะการบริหารงานสามารถบ่งชี้ให้เห็นได้ว่าองค์กรนั้น ๆ มีความเจริญก้าวหน้ามากน้อยเพียงใด การบริหารงานขององค์กรต่าง ๆ ที่ดีนั้น ผู้บริหารองค์กรจะต้องมีความสามารถในการวางแผนให้บุคลากรสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมด้วย ซึ่งการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความสามารถของตัวผู้บริหารเอง การดำเนินงานตามลำดับขั้นอันประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การอำนวยการ (Actuating) และการควบคุม (Controlling) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยอาศัยคนและทรัพยากรอื่น (ธนจรส พุนสีทธิ, ๒๕๔๑ : ๒๐) โดยสร้างกิจกรรมที่คนบุคคลร่วมกันกระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง อย่างไม่ที่วางไว้ร่วมกันก่อนแล้ว และในการกระทำกิจกรรมเช่นนั้นมีการใช้ทรัพยากรการบริหาร คือ คน เงิน และวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด (ศิริอร ชันธหัตถ์ , ๒๕๔๑ : ๔๔)

๕.๓ การมีส่วนร่วม

๕.๓.๑ ความหมายของการมีส่วนร่วม

กรมอนามัย (๒๕๕๐) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะ ร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา หลักการในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น เริ่มมาจากบทเรียนของความล้มเหลวในการพัฒนาชุมชนชนบท ที่ไม่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและการพัฒนาแบบยั่งยืน ประกอบกับกระแสความคิดของนักวิชาการทั้งในประเทศและในระดับสากลเกี่ยวกับเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชน ทำให้การพัฒนาในยุคหลัง ๆ ได้เน้นประชาชนในชุมชนเป็นเป้าหมายสำคัญของการขับเคลื่อนการพัฒนา และมีมีส่วนร่วมของประชาชน (People's Participation) จึงเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาชุมชน โดยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๖ เป็นต้นมา ได้มีการกำหนดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ค่อนข้างชัดเจน ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา ก็คือ กระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างภาครัฐ และภาคอื่น ๆ นอกจากภาครัฐ เช่น ธุรกิจเอกชน ประชาชน ชุมชน และองค์กรต่าง ๆ ให้ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด ตัดสินใจ เพราะการพัฒนาที่ทรงพลังและยั่งยืนในสังคมประชาธิปไตยเกิดจากการพัฒนาที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมแรงร่วมใจในการดำเนินการ และร่วมรับประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกับมานิดา เพ็ญชูช (๒๕๕๙: ๙-๑๐) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนในสังคมหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการพัฒนาต่าง ๆ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนได้มีโอกาสแสดงทัศนะ แลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นเพื่อแสวงหาทางเลือก และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสมซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการ

๕.๓.๒ หลักการมีส่วนร่วม

สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม (๒๕๕๙) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมว่า เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้เกิดผลลัพธ์บางประการซึ่งประชาชนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของรัฐ การมีส่วนร่วมที่จะเป็นกระบวนการในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริงนั้น จะต้องไม่ใช่เป็นเพียงการดำเนินขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในฐานะที่เป็นแบบพิธีที่ทำเพียงให้ครบขั้นตอนที่กฎหมาย ระเบียบ หรือนโยบายของหน่วยงานกำหนดไว้ เพื่อเป็นเหมือน “เครื่องประตุนิคม” ที่ทำให้กฎหมาย ระเบียบ หรือนโยบาย ของหน่วยงานนั้นมีสภาพที่ดูสวยหรู แต่ไม่ได้มี “คุณค่า” ในเชิงของเนื้อหาสาระที่ต้องการจะให้บรรดาผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมาร่วมให้ข้อมูล ความคิดเห็น และระดมสมองในการคิดค้นและกำหนดมาตรการหรือวิธีการในการแก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง ในกรณีเช่นนี้ การมีส่วนร่วมจะกลายเป็นเพียงเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบใช้ในการประชาสัมพันธ์ว่า ตนได้ให้โอกาสผู้ที่มีส่วนได้เสียเข้าร่วมในการแก้ไขปัญหา และมาตรการหรือวิธีการที่นำมาใช้ ผ่านการรับรองจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียแล้ว ทั้ง ๆ ที่แท้จริงแล้วหน่วยงานผู้รับผิดชอบมี “งคำตอบ” ที่ชัดเจนแล้วตั้งแต่ก่อนเริ่มกระบวนการมีส่วนร่วม และข้อมูลหรือความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนได้เสียจะไม่มีผลกระทบต่อ “งคำตอบ” ที่กำหนดไว้ในใจตั้งแต่แรก ในส่วนนี้ จึงจะขอกล่าวถึงองค์ประกอบของการมีส่วนร่วมที่จะทำให้กระบวนการนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง

๕.๔ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๕.๔.๑ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดความผิดเจ้าของที่ดินหรือผู้ครอบครองอาคารที่ปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูล ตามมาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินผู้ใด (๒) ปล่อยปละละเลยให้ต้นไม้หรือธัญพืชที่ตนปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพกรุกร้างหรือปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตนถ้าการปล่อยปละละเลยตาม (๒) มีสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะหรือนอกอาณาเขตที่ที่ราชการจัดให้ หรือปล่อยปละละเลยให้คนทิ้งสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในที่ดินของตนเองตามมาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ผู้ใด (๒) ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในสถานสาธารณะนอกอาณาเขตหรือที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้และมาตรา ๓๒ ห้ามมิให้ผู้ใด (๒) ปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ มีโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ซึ่งในการกำกับควบคุมมิให้เกิดการกระทำผิดตาม พรบ.รักษาฯ เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องกำกับควบคุมบังคับใช้กฎหมาย ตามอำนาจหน้าที่และต้องดำเนินการโฆษณาสร้างความเข้าใจประชาชน สอดส่องกวดขัน ไม่ให้มีการฝ่าฝืน ตักเตือน จับกุมผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๔๔ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) โฆษณาให้ประชาชนได้ทราบถึงหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) สอดส่องและกวดขันไม่ให้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้โดยเคร่งครัด
- (๓) ตักเตือนผู้กระทำความผิด หรือสั่งให้ผู้กระทำความผิดแก้ไขหรือขจัดความสกปรกหรือความไม่เป็นระเบียบหรือความไม่เรียบร้อยให้หมดไป
- (๔) จับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่เชื่อฟังคำตักเตือนและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

เมื่อมีการกระทำผิดแต่ไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แก้ไขปัญหามาไม่ปรากฏต่อสาธารณะอีกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๕ เมื่อมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้นในท้องที่ใดและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทราบตัวผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องที่นั้นนั้นทุกคนร่วมกันขจัดหรือแก้ไขไม่ให้เป็นสิ่งผิดกฎหมาย ปรากฏอยู่ในที่สาธารณะหรือสถานสาธารณะอีกต่อไปให้เจ้าพนักงานท้องที่ขจัดหาอุปกรณ์และอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการ และให้วางระเบียบการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง แต่หากทราบตัวผู้กระทำเจ้าของสถานที่ที่ปล่อยปละละเลยให้มีการทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลต้องแก้ไขปรับปรุง หากไม่กระทำพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการแก้ไขเองหรือมอบผู้อื่นดำเนินการโดยเจ้าของที่ดินต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายตาม มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ได้จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้กระทำความผิดจัดการลบ ล้าง กวาด เก็บ ตกแต่ง ปรับปรุงสิ่งที่เป็นความผิดมิให้ปรากฏอีกต่อไปภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าผู้กระทำความผิดยินยอมปฏิบัติตาม ให้คดีเป็นอันเลิกกัน ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดทำหรือมอบหมายให้ผู้อื่นจัดทำให้เกิดความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย และให้ผู้กระทำความผิดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเข้าจัดทำความสะอาดหรือความเป็นระเบียบเรียบร้อยตามที่ได้ใช้จ่ายไปจริงให้แก่เจ้าพนักงานท้องที่ แต่การชดใช้ค่าใช้จ่ายไม่ลบล้างการกระทำความผิดหรือระงับการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด หากมีผู้พบเห็นและแจ้งความ พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องที่ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยมิชักช้าตามมาตรา ๕๑ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ประชาชนผู้พบเห็นอาจแจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องที่ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้า และให้ถือว่าประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากพนักงานสอบสวนไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับตามมาตรา ๕๙ พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องที่ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามที่มีการแจ้งความนั้นด้วย

๕.๔.๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดแนวทางการจัดการ

มลพิษที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เรียกว่าเหตุรำคาญ ดังระบุไว้ใน มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ แหล่งน้ำทางระบายน้ำที่อาบ น้ำท่วมหรือที่ใส่มูลหรือถ้าหรือสถานที่อื่นใดซึ่งอยู่ในทำเลไม่เหมาะสมสภกปรกมีการสะสมหรือหมักหมมสิ่งของมีกลิ่นเหม็นหรือกลิ่นเหม็นหรือละอองสารเป็นพิษหรือเป็นหรือน่าจะเป็นที่เพาะพันธุ์พาหะนำโรคหรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและ การกระทำใดๆอันเป็นเหตุให้เกิดกลิ่นแสงรังสีเสียงความร้อนสิ่งมีพิษความสั่นสะเทือนฝุ่นละอองเขม่าถ้าหรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานท้องที่ให้แก่ ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต หัวหน้าฝ่ายที่รับมอบคำสั่ง ซึ่งเจ้าพนักงานท้องที่มีอำนาจห้ามปรามและระงับเหตุรำคาญ และดูแลบำรุงรักษาให้เหตุรำคาญนั้นหายไป ดังรายละเอียดตาม มาตรา ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องที่มีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชนรวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วยตลอดทั้งการดูแลปรับปรุงบำรุงรักษาบรรดาถนนทางบกทางน้ำรางระบายน้ำคูคลองและสถานที่ต่างๆในเขตของตนให้ปราศจากเหตุรำคาญในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ

กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่างๆ ได้ หรือกรณีที่เกิดเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้นระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร ตามที่กำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้นระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควร ตามที่ระบุไว้ในคำสั่งและถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งและเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีกโดยบุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับการก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น และเมื่อเหตุรำคาญในสถานที่เอกชน ภาครัฐมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๒๘ ที่ระบุว่าในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่งและถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ไม่มี การปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกและถ้าเหตุรำคาญเกิดขึ้นจากการกระทำการละเลยหรือการยินยอมของเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้ หากเอกชนฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ มีโทษตามมาตรา ๗๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งหรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควรหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสองหรือมาตรา ๒๘ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๕.๔.๓ พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดข้อห้ามทิ้งขยะ สิ่งปฏิกูล หิน ดินทราย ในเขตทางหลวง ตามมาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำโสโครกเศษ หิน ดิน ทราย หรือสิ่งอื่นใดในเขตทางหลวง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เป็นเหตุให้ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลเศษหิน ดิน ทราย ตกหล่นบนทางจราจรหรือไหล่ทาง มีโทษปรับตามมาตรา ๗๑ ระบุว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๕๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือ มาตรา ๖๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๖. แนวทางการดำเนินการ/ระยะเวลา และมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง แนวทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๖.๑ การเตรียมความพร้อม

๖.๑.๑ สำรวจพื้นที่รกร้าง และจุดที่มีการลักลอบทิ้งขยะในพื้นที่เขตสะพานสูง ศึกษาประเภทขยะเพื่อหาแหล่งที่มากำเนิดเพื่อหาต้นเหตุในการลักลอบทิ้งขยะชนิดนั้นได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะกิ่งไม้ เศษวัสดุก่อสร้าง ขยะพลาสติก เศษแก้ว ฯลฯ

๖.๑.๒ จัดตั้งคณะทำงานการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในรกร้างว่างเปล่าริมทาง โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานเขตสะพานสูง โดยประกอบด้วยคณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วยหัวหน้าฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และคณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสำนักงานเขต เช่นฝ่ายเทศกิจ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ฝ่ายรายได้ ฝ่ายการโยธา ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายการศึกษา ฝ่ายปกครอง และฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ เป็นเลขานุการ

๖.๑.๓ สำรวจรายชื่อผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชน อาคารชุดนิติบุคคล วัด โรงเรียน สถานีตำรวจ โรงพยาบาล มัสยิด สถานที่ราชการ ตลาด ห้างสรรพสินค้า ผู้รับเหมาก่อสร้าง ในพื้นที่เพื่อเชิญเข้าร่วมประชุมจัดทำแผนและร่วมขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในรกร้างว่างเปล่าริมทางโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานเขตสะพานสูง

๖.๑.๔ รวบรวมข้อมูลศึกษากฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้อง พรบ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ พรบ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พรบ ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕

๖.๒ การปฏิบัติการจัดการ

๖.๒.๑ จัดประชุมคณะทำงานฯ เพื่อระดมความคิดเห็นในการจัดทำร่างแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในรกร้างว่างเปล่าริมทางโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานเขตสะพานสูง

๖.๒.๒ พัฒนาร่างแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในรกร้างว่างเปล่าริมทางโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนของสำนักงานเขตสะพานสูงโดยคณะทำงานและผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่เขตสะพานสูง ขออนุมัติแผนฯ จากผู้อำนวยการเขต

๖.๒.๓ ประชุมคณะทำงานฯ เพื่อมอบหมายภารกิจในการดำเนินการที่สัมพันธ์กับภารกิจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ดังนี้

๑) ฝ่ายเทศกิจ ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบการนำกฎหมายมาใช้บังคับ เช่น พรบ รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ พรบ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พรบ ทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ อำนวยความสะดวกการจัดการจราจรและผสานเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อปฏิบัติตามข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องและมีหน้าที่แจ้งเจ้าของที่ดินให้นำขยะที่เกิดจากการลักลอบทิ้งในที่รกร้างออกไปจากพื้นที่

๒) ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ ปฏิบัติหน้าที่แจ้งเจ้าของที่ดินให้นำขยะที่เกิดจากการลักลอบทิ้งในที่รกร้างออกไปจากพื้นที่กรณีเจ้าของที่ดินไม่ดำเนินการก็สามารถดำเนินการจัดเก็บขยะที่รกร้างโดยคิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแก้ไขตามระเบียบหรือทำหนังสือแจ้งเจ้าของที่ให้ล้อมรั้วให้ภูมิทัศน์ที่ที่สวยงามมรดงศ์ให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเพื่อลดปัญหาการลักลอบทิ้งขยะและสะดวกในการจัดเก็บและมีการจัดการมูลฝอยในชุมชน (CBM)

๓) ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบและขอความร่วมมือผู้ประกอบการในพื้นที่ให้มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเพื่อลดปัญหาการลักลอบทิ้งขยะและสะดวกในการจัดเก็บ

๔) ฝ่ายการศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ขอความร่วมมือให้ความรู้การคัดแยกขยะและจัดการมูลฝอยในชุมชน (CBM) กับนักเรียน นักศึกษา เพื่อการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะอย่างยั่งยืน

๕) ฝ่ายปกครอง ปฏิบัติหน้าที่เปิดช่องทางการสื่อสารรับแจ้งและแจ้งเหตุการณ์ลักลอบทิ้งขยะกับบุคคลหรือหน่วยที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น การแจ้งทางโทรศัพท์ ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่างๆ ให้เกิดการร่วมมือในการปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องกัน มุ่งส่งสารไปยังผู้รับสารจำนวนมาก เพื่อให้ผู้รับสารทั่วไปได้รับสารนั้นได้อย่างรวดเร็ว

๖) ฝ่ายทะเบียน ปฏิบัติหน้าที่ค้นหาข้อมูลของผู้ครอบครองที่ดินเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำหนังสือของความร่วมมือนอกเขตการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างในพื้นที่เขตสะพานสูง

๗) ฝ่ายโยธา ปฏิบัติหน้าที่ค้นหาข้อมูลของผู้ครอบครองที่ดินและที่สาธารณะเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำหนังสือของความร่วมมือนอกเขตการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างในพื้นที่เขตสะพานสูงและมีหน้าที่สนับสนุนกำลังคนและเครื่องจักรเพื่อพัฒนาร่วมฝ่ายรักษาความสะอาดในการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้างพื้นที่เขตสะพานสูง

๘) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม ปฏิบัติหน้าที่ประสานงานขอความร่วมมือชุมชนและผู้นำชุมชนในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะจากชุมชนที่อยู่ในความรับผิดชอบในเขตสะพานสูง

๙) ฝ่ายรายได้ ปฏิบัติหน้าที่ค้นหาและตรวจสอบเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินและขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์ให้เจ้าของที่ดินดูแลพื้นที่ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมีการล้อมรั้วปรับภูมิทัศน์ให้สวยงาม

๖.๒.๔ เปิดช่องทางการสื่อสารรับแจ้งและแจ้งเหตุการณ์ลักลอบทิ้งขยะกับบุคคลหรือหน่วยที่เกี่ยวข้องอย่างเช่น การแจ้งทางโทรศัพท์ ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต่างๆ

๖.๒.๕ จัดทำป้ายห้ามทิ้งขยะเพื่อประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือการลักลอบทิ้งขยะในที่ว่าง และแจ้งฝ่ายปกครอง ทำสื่อประชาสัมพันธ์ แจ้งทางออนไลน์เพื่อให้ประชาชนรับทราบข้อมูลข่าวสาร

๖.๒.๖ เชิญประชุมคณะทำงานฯ เพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและสื่อสารสร้างความร่วมมือจากประชาชนทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

๖.๒.๗ เชิญประชุมผู้แทนภาครัฐ เอกชน ประกอบด้วยผู้ประกอบการ ผู้นำชุมชน อาคารชุดนิติบุคคล วัด โรงเรียน สถานีตำรวจ โรงพยาบาล มัสยิด สถานที่ราชการ ตลาด ห้างสรรพสินค้า ผู้รับเหมาก่อสร้าง โดยสนับสนุนการบังคับใช้กฎหมาย และร่วมรับผิดชอบการรักษาความสะอาดด้วยการไม่ทิ้งขยะในที่ว่าง ที่รกร้างว่างเปล่า และช่วยสอดส่องดูแลแจ้งเหตุผู้ลักลอบทิ้งขยะ

๖.๒.๘ ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ จัดประชุมเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องพร้อมมอบหมายภารกิจดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนด โดยการสื่อสารสร้างความเข้าใจ การบังคับใช้กฎหมาย และการแก้ไขปัญหาการลักลอบทิ้งขยะ พร้อมปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เกิดปัญหาได้ให้สะอาด และจัดทำรั้วชั่วคราว โดยการปลูกต้นไม้ซึ่งต้นไม้ที่ปลูกง่าย โตเร็ว ทนความแห้ง

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

๗.๑ ปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่ว่างลดลง พื้นที่เขตสะพานสูงเป็นระเบียบเรียบร้อยเพิ่มขึ้น ลดแหล่งการเกิดอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่างๆ

๗.๒ ริมถนนสายหลัก สายรอง ในพื้นที่เขตสะพานสูงมีรั้วสีเขียวเป็นกำแพงดูดซับมลพิษและฝุ่นละออง ทำให้คุณภาพอากาศดีขึ้น

๗.๓ ประชาชนทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลรักษา ปรับปรุงพื้นที่ตนเองและสาธารณะให้สะอาด สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อยและให้ความร่วมมือในการรักษาสิ่งแวดล้อม

๘. งบประมาณ

ใช้งบประมาณตามปกติของหน่วยงาน

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลการดำเนินการโดยใช้ตัวชี้วัดของระดับผลผลิต (output)

เป้าหมาย/จุดประสงค์	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือติดตามผล
เป้าหมาย ๑. จำนวนจุดที่มีการลักลอบทิ้งขยะในที่ว่างริมทางลดลง	ผลผลิต (output) จำนวนจุดที่มีการลักลอบทิ้งขยะลดลงมากกว่าร้อยละ ๘๐ ภายในเดือนกันยายน ๒๕๖๕	จากสถิติรายงานผลการดำเนินการ พร้อมภาพถ่ายจากสถิติรายงานผลการตรวจสอบการลักลอบทิ้งขยะในที่ว่างริมทาง
๒. ประชาชนมีส่วนร่วมโดยชุมชนองค์กรภาครัฐและเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย	จำนวนชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่าย ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ องค์กร	การลงชื่อเข้าร่วมประชุม เครือข่ายภาครัฐ เอกชน ชุมชน ร่วมดูแลรักษาความสะอาดในที่ว่างริมทาง ประจำเดือน หรือประจำไตรมาส
๓. ถนนสายหลัก สายรอง ตรอก ซอย สะอาด ไม่มีขยะในที่รกร้างว่างเปล่า	ร้อยละของพื้นที่ว่างริมถนน ตรอก ซอย มีความสะอาด ไม่มีขยะกองส้างสุขลักษณะที่ไม่ดีต่อสุขภาพอนามัยประชาชน มากกว่า ร้อยละ ๘๐ ของพื้นที่ ถนน ตรอก ซอย ทั้งหมด	รายงานการตรวจพื้นที่ประจำวันของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย - จำนวนข้อร้องเรียนปัญหาการลักลอบทิ้งขยะ

๑๐. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการลักลอบทิ้งขยะในที่รกร้าง เขตสะพานสูง ซึ่งยังคงต้องมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ปัญหาการลักลอบทิ้งขยะได้ค่อยบรรเทาลง จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

๑๐.๑ ควรมีการสื่อสารแนวทางการทิ้งขยะชิ้นใหญ่ ขยะที่เหลือจากการก่อสร้าง ขยะที่เหลือจากการจัดสวน และขยะประเภทอื่นให้ประชาชนทราบ

๑๐.๒ ควรจัดเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายให้หมั่นตรวจสอบและดำเนินคดีอย่างจริงจัง

๑๐.๓ ควรสร้างเครือข่ายประชาชนในพื้นที่ช่วยกันดูแลแนะนำการทิ้งขยะที่ถูกต้อง แจ้งเบาะแสการลักลอบทิ้งขยะ

เอกสารอ้างอิง

กรมอนามัย (๒๕๕๐). *โครงการศึกษารูปแบบการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในงานภารกิจกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข*. สืบค้น ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ จาก <https://psdg.anamai.moph.go.th/news/cpadmin/km/files/chapter2.doc>

พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕. สืบค้น ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔, จาก <http://www.fio.co.th/south/law/8/83.pdf>

พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕. สืบค้น ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔, จาก http://www.sanklangcm.go.th/file_know/ca๔๔ccc๖๙ecf๖f๖b.pdf

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕. สืบค้น ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔, จาก <http://203.157.123.7/diseasecontrol/wp-content/uploads/2018/04/%E0%B8%9E%E0%B8%A3%E0%B8%9A.%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%98%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%93%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%82-2535.pdf>

ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. (๒๕๔๒). *ทฤษฎีและแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : (ม.ป.พ.).

ศิริอร ชันธหัตถ์. (๒๕๔๑). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ : อักษรภาพิพัฒนา.

สำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ สำนักงานศาลยุติธรรม. (๒๕๕๙). *การจัดการความขัดแย้งทางสิ่งแวดล้อม*. สืบค้น 6 พฤษภาคม 2564, จาก <https://oja.coj.go.th/th/file/get/file/20180925178becdaddb427dd25cd9b21593bbbf99202652.pdf>